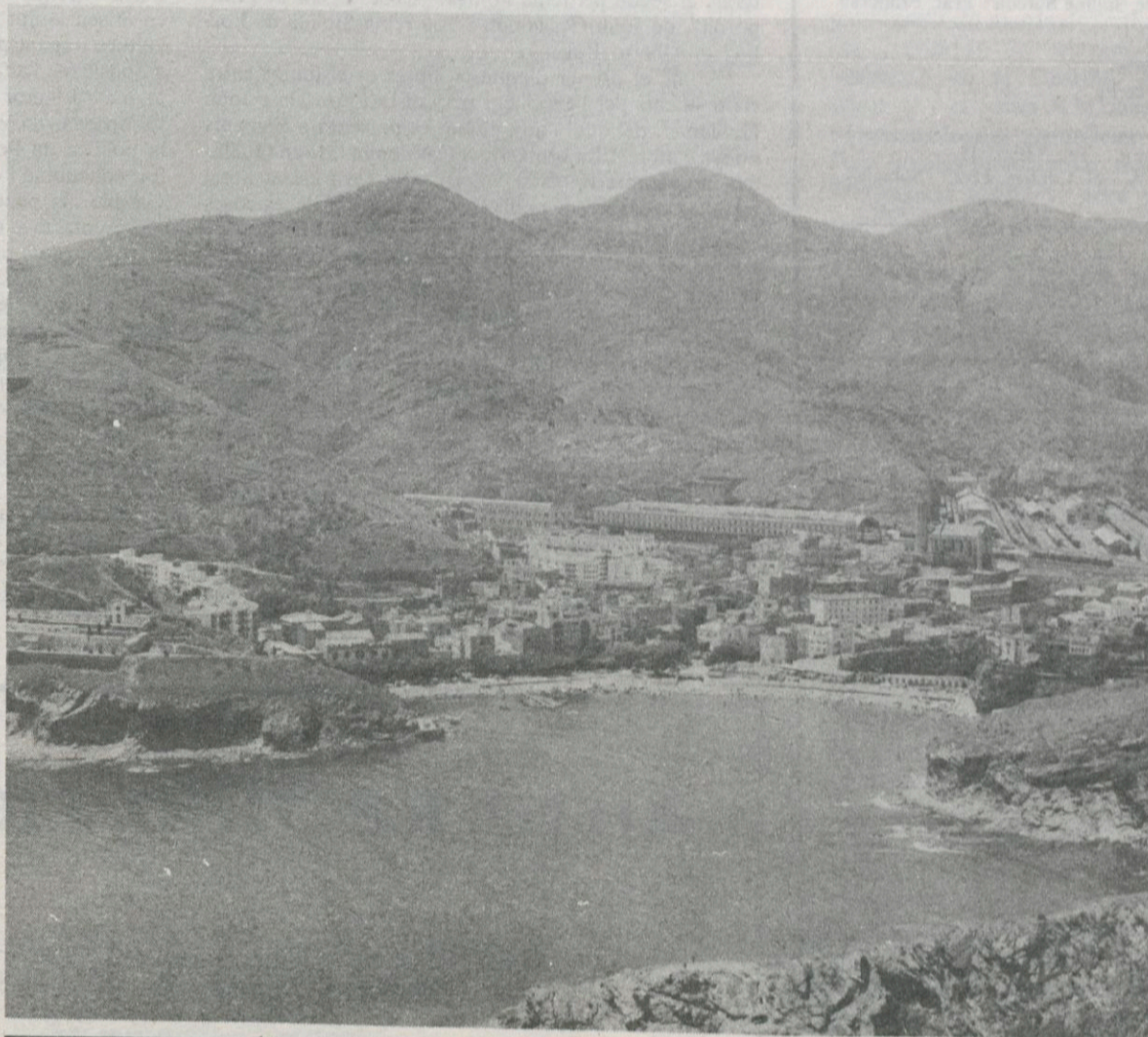

Portbou: català i internacional

L'ahir,
l'avui i
el
demà
del
poble

(Pàgines especials)

Foto: ROMI

Prada de Conflent Un any més, la Universitat Catalana d'Estiu

(De la nostra Redacció, per Josep Playà i Maset).- Per desena vegada, tindrà lloc a Prada la Universitat Catalana d'Estiu, al Liceu Renouvier, entre els dies 20 i 31 d'aquest mes d'agost. Enguany, s'intentarà aconseguir un major aprofundiment en cada temàtica. I, per això, s'han estructurat una sèrie de grups de treball que, alhora que suposen un enriquiment científic, permeten enllaçar amb aquelles problemàtiques avui més candents.

Al llarg dels deu dies, funcionaran vint-i-dues seccions (llengua, art, història, fet nacional, cinema, expressió musical, etc.), que es faran de 9 a 11 hores. Després, d'11 a 12,30, hi haurà altres nou grups de treball (problemes de l'ús del català, autonomia i crisi econòmica, transformacions territorials, relació entre ciutat i camp, etc.). Les tardes es reservaran per a conferències, debats i altres activitats, i les nits per als espectacles.

Cap a la part del Pirineu

Per Emili Casademont i Comas

Una nova "història"

"Narració ordenada i verídica dels esdeveniments relatius a una persona, a un objecte, d'un succés, d'un afer..." *Es així com defineix el mot "història", al seu "Diccionari General de la Llengua Catalana", Pompeu Fabra.*

Una història, doncs, ha d'ésser bàsicament verídica. Perquè, si no ho és, aleshores "fotuda sant Roc", com diu aquell. Tot allò que hom explica ja no té res a veure amb la Història. Serà, en tot cas, una fàbula, una rondalla... O bé una "llauna"...

L'ofici d'historiador, d'historiador autèntic, és difícil i molt seriós. L'historiador s'ha de documentar bé, a consciència, abans d'escriure. Un llibre d'història mal fet porta greus conseqüències. Estudiants, escriptors, periodistes, etc., a més d'altres historiadors, el poden consultar, treure'n dades... I si aquestes no són correctes, l'embolic que, al final, s'origina és escandalós...

Tot això ho dic, perquè m'han informat que "circula" per Figueres, com a novetat editorial, un esfereïdor llibre d'història. Assegurem que els disbarats hi són a dojo. Diuen que és una història molt "particular", on àdhuc es fa constar que "Jordi Canigó" és el pseudònim de Caterina Albert. I s'afirma, d'altra banda, que l'"originalitat" del seu autor (que després, i a tall d'excusa, ha manifestat en una entrevista periodística que "no ha volgut fer d'historiador, sinó més aviat de comentarista") arriba a més lluny i que el pobre Joan Guillaumet, per exemple, en podria parlar, d'això, molt extensament. Es veu que l'esmentat autor es fica amb ell d'una manera molt poc elegant...

— Sort que, a l'acabament, el deixa bé. Amb el permís d'en Fages de Climent, que ara farà deu anys que és mort, li atribueix la paternitat de "Les bruixes de Llers"...— irònicament algú m'ha comentat.

Lamentable. I més si és veritat el que també se m'ha assegurat. O sigui, que l'edició d'aquesta "història" ("Ja pot pujar-hi de peus, car es fa constar a les pàgines del volum", m'han remarcat) és patrocinada pel mateix Ajuntament de la ciutat...

Amb gran èxit

Començà el
"nou" Festival
de Musica
de Cadaqués

Pàgina 10

9PAÍs a l'Àfrica
del Sud

Walvis Bay:
negres
prohibidíssimes,
en una
ciutat
d'ambient
alemany

Pàgina 9

Salvarem els aiguamolls?

Crònica d'una setmana
tensa i d'unes actituds
incomprensibles

Pàgina 12

Redacció, Administració i Publicitat c/. Lasauca, 21 - 1er. C
Tel. 50 57 63 - FIGUERES

Director general: Emili Casademont i Comas
Secretari de redacció: Juli Molons
Coordinació: Narcís J. Ferrer, Jordi Vallmajó

Redactors i col·laboradors: Josep M.ª Ametlla, Xavier Amir, M.ª Àngels Anglada, Joaquim Ballester, Martí Balló, Josep Bartolomé, Antoni Calvo, Josep Clara, Albert Carreras, Josep M.ª Company, Ferran Garrido i Pallardó, Antoni Godoy, Ramon Guardiola, Jaume Guillaumet, Joan Guillaumet, Alfons Gumbau, Albert Gurt, Xavier de Lerma, Montserrat Minobis, Josep M.ª Ortega, Narcís Pijoan, Josep Playà i Maset, Eduard Puig i Vayreda, M.ª Lluïsa Rodríguez, Alfons Romero, Josep M.ª Salvatella, Miquel Sempere, Jaume Sureda i Prat, Francesc Tibau, Torner Malé (fotografia)

Secretària: M.ª Assumpció Casamitjana
Departament de publicitat: Josep de la Fè
Disseny publicitat: Pere Prats

Composició: Fotocomposició/Servicios - Tel. 330 05 45
Imprès: Vallesana de Publicacions, S. A. - c/. Calders, 21-25 - Sabadell
Distribuidora dels Països Catalans

Gerent: Alexandre Liaño
Adjunt a gerència: Alina Vallmajó
Conseller: Vicenç Burgas
President: Carles López Cusi

editora
empordanesa, s.a.

A la vora de...

Preparem-nos

Confesso el pecat de no estar prou al corrent de tot el mecanisme legal que ens espera en relació amb el que se n'ha dit "consolidació de la democràcia". La Constitució que han fet els diputats haurà de passar l'aprovació dels senadors —no sé ben bé quan—, després hi haurà una mena de referèndum, i si guanyen els "si" suposo que haurà de ser promulgada perquè comenci a ésser vigent, i a partir d'aquí s'organitzaran les famoses eleccions municipals, i potser també unes altres eleccions generals, i m'imagino que igualment arribarà l'hora de votar el Parlament de Catalunya...

Crec interpretar l'estat d'ànim de la majoria si dic que tot plegat resulta una mica embolicat. La gent no sembla tenir una idea gaire clara de tot aquest procés, en bona part, penso, perquè els qui remenen les cireres tampoc no saben —o almenys no ho expliquen— prou bé què passarà.

Si des del punt de vista teòric la cosa és fosca, des d'un punt de vista pràctic ja hi ha indicis que són molt preocupants. El que em diuen que ha passat a Sort (Pallars Sobirà) és significatiu.

Esquerra Republicana de Catalunya havia organitzat un acte de presentació, un dissabte, en el local parroquial. M'asseguren que comptaven amb el permís governatiu.

Aleshores la UCD del senyor Suárez envià a Sort el ministre de Justícia, senyor Lavilla, perquè presentés un míting en el mateix local i a la mateixa hora. El primer fet sospitos —i convindria aclarir-lo— és que el governador concedís un altre permís quan li constava que el local ja estava compromès, i que el rector no fes constar la impossibilitat dels dos actes simultanis a les onze de la nit. La incomprendible realitat és que, prescindint del dret previ d'ERC, l'ús del local fou atribuït a UCD.

Aleshores —segon intent— ERC va trobar la solució: avançar la seva presentació i començar l'acte a les vuit del vespre. Sembla que el rector hi estigué d'acord, però inesperadament sortí un altre obstacle: UCD volia preparar el local, i necessitava disposar-ne des de dijous; de manera que aquella tarda tampoc no estaria lliure.

Tercer intent d'Esquerra Republicana de Catalunya: renunciar al local i fer l'acte de presentació a la plaça. Al capdavall, quan es vol parlar al poble no cal tancar la veu entre quatre parets. El pas immediat fou anar a llogar els micros i els altaveus, però vet aquí que una nova "contrarietat" esperava els esquerrens: els equips ja havien estat cedits a UCD, segons diuen, gràcies a la intervenció de l'alcalde.

El quart intent d'ERC era ja irremediable: farien l'acte de presentació a la plaça, encara que no tinguessin micros ni altaveus. Vejam si algú trobava un nou pretext per a boicotejar-lo.

Efectivament, de pretext, no se'n va fer servir cap més. Simplement, el governador civil telefonà a la gent d'ERC i els "aconsellà", que ajornessin la seva presentació. ERC decidí no seguir el consell i l'èxit d'assistència fou sorollós en relació amb la migradesa de públic que tingué l'altre acte. Si un cop aprovada la Constitució del consens resulta que la pràctica política aplicada a les eleccions i a la propaganda dels diversos partits es regeix amb uns criteris tan parcials, potser que ens preparem des d'ara a denunciar les discriminacions i els obstacles que ens cauran al damunt. Això que ha passat a l'anomenada "Catalunya pobra" pot ser un símptoma del que li espera, a la "pobra Catalunya".

Josep M. Espinàs
("Avui")

Llibres per a les vacances

Per M.ª Àngels Anglada

Molts lectors de 9PAÍS, a l'estiu tenen molta més feina que la resta de l'any; però també, per a d'altres, serà temps de vacances. Tots, però, trobaran uns moments per a la lectura, i l'estiu és un temps excel·lent per a *re-lllegir*: tornar a llibres que teniem un xic oblidats i que retrobem com vells amics. Entre aquests llibres, de bon llegir i no excessivament llargs, aquest estiu m'he retrobat amb dos que són empordanesos, l'un per l'autor i el tema, el segon pel tema només: "Coses i gent de l'Empordà", de Joan Guillaumet, i "La reina Sibil·la de Fortià", d'Alberto Bóscolo.

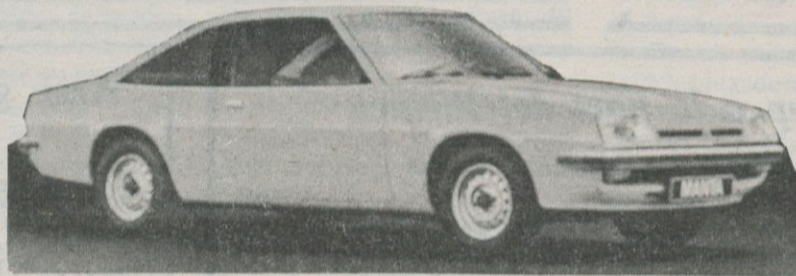
Per mi, el primer d'aquests llibres és el millor entre els publicats per l'excel·lent periodista i bon amic Joan Guillaumet, del qual l'any passat es presentà a Figueres un altre llibre, "La bruixeria a Catalunya". Joan Guillaumet no sempre ha estat valorat a la seva ciutat natal com la seva tasca de publicista i divulgador de les coses empordaneses es mereix. "Coses i gent de l'Empordà" ofereix un amè i ampli ventall d'figures i fets relacionats amb la seva terra: des de personatges com García Lorca, amb la seva estada per ací, fins a festes populars, com la de Cabanes, podem llegir en les seves planes fets ben interessants i divisar nous caires o esdeveniments poc coneguts. El llenguatge, en aquest llibre, és viu i reeixit. L'autor se sent inclinat també cap a temes d'antropologia cultural, formes de viure populars, matèria que sap tractar amb amenitat. Joan Guillaumet és un escriptor que es documenta abans d'escriure i sap engalzar l'amenitat amb la seva responsabilitat envers el fet real i el respecte a les persones, la qual cosa no sempre es dona, com hem vist darrerament en un llibre que caldria haver revisat y retallat abans d'oferir-lo al públic, i més quan n'ha subvencionat l'edició una entitat pública.

Alberto Bóscolo, historiador italià, estudiós de temes relacionats amb les dues nacions catalana i italiana — "La política italiana di Martiono il Vecchio, re d'Aragona", "I cronisti catalano-aragonesi e la sotria italiana del Basso Medio Evo", etc.—, ha estudiat la figura de Sibil·la de Fortià, de la manera més acostada possible a la veritat, amb una investigació en les fonts documentals i bibliogràfiques tan històriques com literària — Bernat Metge, Roig, les Cròniques—. L'ha enmarcada en el seu temps i el seu ambient "lligat a Itàlia per la cultura i agitat per les lluites, en el qual apuntava, com a oposició a l'alta noblesa, l'afirmació de la burgesia catalana. "L'autor dedica la seva obra com homenatge a l'Empordà, on visqué una tongada; estudia amb detall la política de Pere el "Cerimoniós", de la qual Sibil·la fou concubina i esposa, i contraposa la seva posició favorable als petits nobles —dels quals Sibil·la seria la representació— a la del seu fill Joan I i de Violant de Bar, acceptats per l'alta noblesa, tot això en una època turbulenta i difícil, colpida per la gran pesta del 1348.

Pasant a un tema ben diferent, però també relacionat amb les vacances, em plau assenyalar als lectors que tenen mainada l'aparició de "Quaderns de vacances" en català, per als infants dels diversos nivells d'E.G.B., a càrrec de l'editorial "Llibres del Mall" i preparats per un equip de mestres, la qual cosa garanteix la seva utilitat pedagògica i adaptació a cada nivell. Es feia sentir la necessitat d'uns quaderns d'aquesta mena, per tal que els infants catalans no perdessin el contacte amb la llengua del país durant l'estiu, pel que fa a la llengua escrita. L'abundor de contes catalans, també, ofereix als pares i mestres possibilitats de tria per a totes les edats i afeccions.

AUTO RECORD FIGUERES

Concesionario exclusivo en la provincia de
OPEL y GENERAL MOTORS

Ofrece para su entrega inmediata la más completa gama de vehículos fabricados por OPEL y GENERAL MOTORS

Opel Manta, Opel Rekord diesel, GMC, Jymy todo terreno, etc, etc.

PLACA NACIONAL - PLACA TURISTICA

AUTO RECORD FIGUERES

Agencia Oficial SAVA

Ofrece amplia gama de vehículos industriales SAVA

Exposición y ventas en Avda. General Mola, 39 - Teléfonos 50 34 06 y 50 46 19, y en calle San Antonio, 68 - Teléfonos 50 20 12 y 50 42 85

Escasez de agua en la ciudad

Al Ayuntamiento se le acusa de falta de previsión

(De nuestra Redacción).- La falta de agua sigue representando un grave problema para la ciudad. Durante la última semana, al igual que en días anteriores, varias zonas de Figueres se han visto seriamente afectadas, siendo necesaria la presencia de los bomberos que han suministrado agua procedente de unos depósitos municipales.

Aunque el agua llega con cierta normalidad a los edificios de la zona centro, en los barrios periféricos —Culubret, Poble Nou, etc.— no llega de ninguna forma. Pero esto no es nuevo, porque el problema se viene planteando durante los veranos desde hace cinco años y, en cada ocasión, más acentuado.

PROPIETARIOS DE TERRENOS

El Ayuntamiento ha demostrado para este asunto de relevante importancia una falta de previsión. El alcalde, en un intento de defenderse, ha manifestado que parte de la culpa la tienen unos propietarios de terrenos que no autorizaban la instalación de la segunda tubería.

A este respecto se comenta que por mucha celeridad con que se instalara dicha tubería, tampoco podría ser utilizada hasta finalizar el verano, cuando el consumo de agua es notablemente inferior.

Por otra parte, se ha sabido que uno de los propietarios que puso inconvenientes al paso de la tubería, permitió, dos días después, que los trabajos continuaran, cuando obtuvo conocimiento oficial de lo que se estaba haciendo, ya que se entró en su propiedad sin que se le hubiera pedido permiso.

COMUNICADO DE CDC

Por su parte, el Servei de Premsa de CDC nos envía el siguiente comunicado sobre el tema:

“El comité local de CDC de Figueres, preocupat seriament per les irregularitats en la distribució d'aigua potable a la ciutat, ha realitzat diverses gestions davant els organismes competents, especialment la “Confederación Hidrográfica del Pirineo Oriental”. Després d'analitzar detingudament les dades obtingudes, s'ha adreçat a l'Ajuntament de la ciutat, manifestant en primer lloc aquesta preocupació ciutadana i al mateix temps matitzant quelcom de les declaracions de l'alcalde sobre la qüestió.

En aquest sentit, hem de puntualitzar que, si bé el problema d'abastament es deu en part a una insuficient captació d'aigua del Pantà de Boadella, altres factors com són la insuficiència de la planta depuradora i déficits en la xarxa de distribució, han contribuït a agreujar el problema. L'oposició al necessari pas de la segona tubería, per part d'alguns propietaris, si bé es greu, no excusa l'imprevisió de l'Ajuntament que si vol disposa de mitjans legals més que suficients per a solventar ràpidament i definitivament un servei d'interès comú.

En darrer lloc, CDC denuncia la imprevisió de l'Ajuntament que no ha fixat encara terminis raonables de solució de tan greu problema que Figueres pateix des de fa uns quants anys”.

Toros

Por Currillo

Ante el brazo de Salazar, no hay toro que se resista...

En la corrida que nos ocupa, debemos consignar que esta vez el tiempo fue realmente caluroso y la entrada buena. Se jugaron toros de Javier Pérez Tabernero, de Salamanca. El primero era muy cómodo de cabeza y los tres restantes algo mayores de paso, mejor presentados y con buenas defensas. Pero el tercero y cuarto acusaron flojedad en las patas traseras. Aunque el tercero, que fue el segundo de Salazar, acusó más el defecto, debido a que, después de fulminante salida de chiqueros, derrotó varias veces en un burladero y quedó mermado de condiciones.

Completó el festejo un par de novillos para el rejoneador, que procedían de la vacada salmantina del diestro Santiago Martín “El Viti”. El primero no hizo gran cosa con el caballo y el segundo resultó mejor. Al menos, estuvo menos distraído y se encloló más con las cabalgaduras del jinete.

JOSE SALAZAR (verde botella y oro): Estuvo bien con el capote y fue aplaudido al dar unas chicuelinas muy airosas. El animal recibió dos puyazos y le colocaron dos pares de banderillas. Brindó la muerte de su enemigo a los componentes de su peña. Su faena fue muy variada, intercalando derechazos, de pecho, redondos, naturales, abaniqueo y desplante incluido. Se perfiló con el acero y agarró una estocada que entró hasta la bola. Muy aplaudido y con varios ramos de flores, y dos orekas del toro, dio dos vueltas al ruedo.

Al segundo de su lote, un corniveleto, le dio algunos capotazos in la debida brillantez, debido a la inferioridad del bicho. Apenas fue picado y tan sólo le clavaron dos palos. Con la muleta estuvo voluntarioso y con pases suaves mantuvo en pie al toro. Otra estocada y como premio una oreja que paseó

triumfal por el anillo.

LUIS DE ARAGUA (malva y oro): Hacia su presentación el venezolano y tuvo algunos destellos de calidad, aunque con la espada no estivo demasiado afortunado. Le faltó convicción y fuerza.

Su primera actuación fue ante un astado de buena lámina. Recibió el toro dos picas y pasó a disposición del diestro. Algunos muletazos resultaron meritorios, pero aislados. Al llegar a la hora de la verdad, necesitó de tres pinchazos y estocada atravesada para tumbar al burel. Vuelta.

Lanceó al quinto de la tarde, siendo aplaudido. El enemigo que tenía enfrente era flojo y le pusieron una sola vara. Puso mucha voluntad y aunque no ligó la faena, algunos pases se aplaudieron por el público. Clavó una estocada bastante trasera, pero fue suficiente. Oreja y vuelta.

El rejoneador de turno era JOAQUIN MORENO DE SILVA, que reaparecía después de algunos domingos de ausencia en este coso. El novillo que le correspondió en primer lugar no era muy apto. Sin embargo, hizo una espectacular entrada en el callejón con el consiguiente revuelo. Con más o menos acierto y estilo, le puso rejoncillos, banderillas y la rosa. Mató de dos rejones y descabelló pie a tierra. Vuelta.

Algo mejor en el sexto de la tarde, estuvo el madrileño. Pero después de clavar todo el repertorio, al intentar doblar al animal muy cerrado en tablas, resultó cogida su montura rodando por la arena con el jinete. Afortunadamente, de Silva no sufrió un solo rasguño, mientras que el caballo mostraba en sus carnes una profunda herida. Volvió de nuevo con el verdugillo a descabellar y, al segundo empujón, acabó con la res. Oreja y vuelta.

Deficiente recepción

La televisión se ve mal en la ciudad

(De nuestra Redacción).- La televisión no se ve bien en Figueres. De un tiempo a esta parte, se aprecian una serie de interferencias, acentuadas con la llegada del verano. En algunos puntos de la ciudad, la recepción de imagen y sonido se hace en ocasiones imposible.

Puestos en contacto con el encargado de mantenimiento del repetidor de televisión instalado en el Castillo, a quien en ocasiones se le hace responsable de las deficiencias, nos ha manifestado que de ninguna forma se debe a la señal emitida por el repetidor.

El repetidor, según nos informan, recibe ya la señal con las mismas deficiencias que después se ven en los televisores. La solución del problema estaría en que la señal llegara al repetidor con nitidez, siendo esto imposi-

ble, debido a la altitud del Castillo.

SEÑAL DE 30 MICROVOLTIOS

En efecto, la poca altitud en que se encuentra instalado el repetidor hace que reciba una señal de 30 microvoltios, viéndose también afectado por las numerosas construcciones del lado sur de la montaña y de las instalaciones eléctricas, cada vez más numerosas.

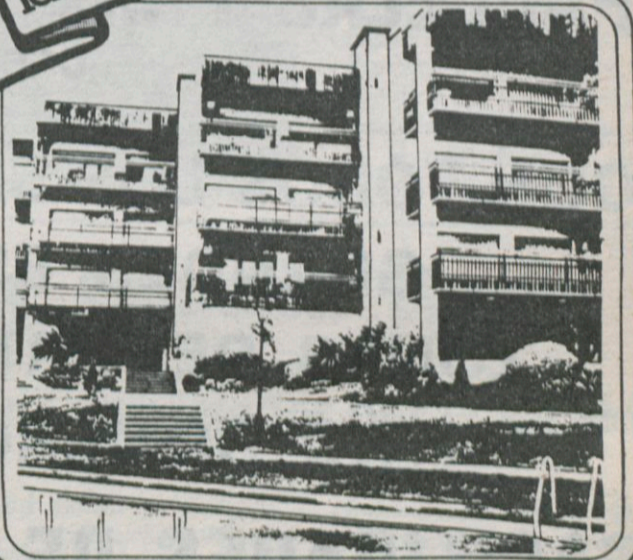
La instalación de una antena de mayor envergadura resulta difícil por la fuerza de un nuevo repetidor en el Paní, donde está ubicado el de Cadaqués, que recibe una señal de 300 microvoltios — diez veces superior a la de Figueres—, pero el Ayuntamiento desestimó la idea por tratarse de terrenos militares.

Curs d'orientació universitària (C.O.U.)

El Centre escolar Empordà de Roses, Homologat per B.U.P., ha demanat autorització al Ministeri d'Educació i Ciència per impartir el C.O.U. durant el curs acadèmic 78-79. Resten vuit places lliures.

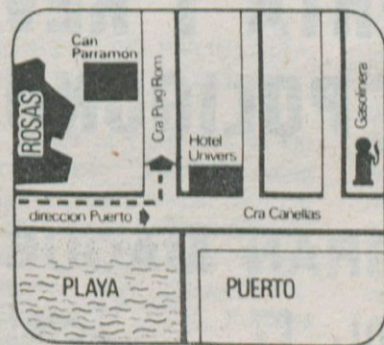
Per inscripcions: Carretera Mas Oliva s/n de Roses o al T. 25 73 97

Dese el gusto de vivir como los antiguos clásicos, con la Bahía de Rosas a sus pies.

CONJUNTO RESIDENCIAL

Can Parramón
ROSAS

Apartamentos de 4 dormitorios · 2 baños
Acabados gran calidad
Terraza con barbacoa
Zona ajardinada
Piscina · Tenis
Plazas garaje

INFORMACION Y VENTA:
EN LA PROPIA FINCA
CTRA. DE ACCESO AL
PUIG ROM.
A 100 MTS. DEL MAR

6x9

per By Sens

**SI UNO TUVIERA
VACACIONES...**

Si uno tuviese vacaciones ahora, cuando está el ámbito que le rodea más a propósito, dedicaría un buen rato — es algo que resulta bastante emocionante— a elegir los libros que se llevaría. Y ese rato lo tendríamos ya bien bailado. Porque a veces pasa, claro, que de libros, nada. O de lectura, casi nada. Pero, elegir lo que leeremos resulta un espacio tan bueno...

Si uno tuviese vacaciones ahora, cuando parece que es lo normal porque se metería uno de lleno en la vivencia que le rodea y no estar, como estamos, viéndolo como desde un escaparate, como desde una ventana o, como máximo, desde la campana de cristal de uno, me llevaría tres libros de nuestros autores. Este año sí. Aparecieron los tres en un momento apto para llevarselos, simple casualidad que los agrupa. Los tres son distintos en intención. No se parecen en extensión. Y este año, en el momento en que uno saldría de vacaciones, me da por olvi-

darme de los autores lejanos a los cuales nunca conoceremos, y leer como si uno escuchara decírselo a Montserrat Vayreda, a Jaume Maurici y a Pere Teixidor Elies. Es más directo, es más íntimo. Y nos parece, al hacerlo, como si nosotros mismos, con ellos, nos abriéramos un horizonte hacia lo universal. Me llevaría, "Amb el sol a la mà", "També el silenci" de la "Figueres anecdòtica segle XX". Este año sí. Me perdería el buen rato que supone la elección de los libros porque ya estarían elegidos. Y seguramente lo ganaría en su lectura.

LA ASTILLA

El hecho es simple, pero ya predispone: Frederic Felip, hijo del artista Felip Vilà —surgido como acaracolado por el propio humanismo y las amadas influencias externas— expone por primera vez en La Sènia. Veintidós paisajes de l'Empordà a la acuarela. No he visto nada, ni uno de esos veintidós. Pero estoy con lo que predispone, hacia la ilusión por algo. Sólo tengo el catálogo. Sin remite. Pero hay que ponerle, seguro, el nombre de Josep Martí Roca todo corazón, definitivamente, por l'Empordà.

En 9 líneas**Aiguamolls**

Otra vez se ha convocado al ciudadano desde las paredes de Figueres. Menos mal que esta vez las proclamas se han hecho en grandes hojas de papel y luego se han pegado éstas a los muros. Una cosa mucho más adecuada que la pintada general de hace un año. Sin embargo, a alguien se le ha ido todavía la brocha en plena Rambla. Caramba...

CNT

La Confederación Nacional del Trabajo nos ha hecho llegar los números 4 y 5 de la publicación "Viento del Pueblo" que edita la Federación Local de Sindicatos. Hay secciones para todos los gustos: poesía, política, libros, crónicas sobre el mundo laboral, etc. Desde aquí deseamos larga vida a "Viento del Pueblo"

Carrer de Peralada

Resultats del 1er. premi de fotografia Carrer de Peralada: 1er. trofeu a Marcel Basagañas, lema *Legram*; 2on. trofeu a Pere Delclós, lema *Martinelli*; 3er. trofeu a Joan Madern Pujol, lema *Chocota amb aigua*; 4rt. medalla a Narcís Madern Pujol, lema *Tensió*; 5è. medalla a Miquel Ruíz, lema *Cooperació*. Totes les obres se troben exposades a Fotografia Madern, carrer de Peralada, 12.

Comissió 11 de Setembre

Hem rebut el següent comunicat:

"El passat dia 27 es va celebrar la quarta reunió ja de la Comissió 11 de Setembre. S'hi va adherir Comissions Obreres. Es va perfilant ja la Diada d'aquest any a casa nostra. Tots els partits i entitats adherides han presentat unes propostes que estan en fase avançada d'estudi. És el desig de tots els que formen aquesta Comissió que la resta de partits polítics i organitzacions sindicals, així com organitzacions culturals i recreatives, se sumin a la Comissió per tal de fer una Gran Diada unitària a casa nostra. Per tant, fem una crida a tothom perquè s'hi adhereixin a la propera reunió que se celebrarà dijous que ve a les 8 del vespre, al local d'ERC (Carrer Girona, 18 3º), Comissió 11 de Setembre: Bloc Català de Treballadors, Centre Excursionista Empordanès, Comissions Obreres, Esquerra Republicana de Catalunya, Estat Català, Front Nacional de Catalunya, Lliga Comunista Revolucionaria, O.C.E. (Bandera Roja), Òmnium Cultural i independents."

**POLIGONO
PONT DEL PRÍNCIP, S.A.**

PLAN PARCIAL APROBADO POR LA COMISION PROVINCIAL DE URBANISMO EL 12-7-1977

**SECTOR RESIDENCIAL
PARCELAS PARA CASAS UNIFAMILIARES
(DESDE 225 m.²)**

**CON TODOS LOS SERVICIOS ASEGURADOS
GRANDES ESPACIOS VERDES
ZONAS DEPORTIVAS Y ESCOLARES
CENTRO COMERCIAL Y DE SERVICIOS
FACILIDADES DE PAGO HASTA 3 AÑOS**

**¡¡ INVIERTA Y REVALORICE SU DINERO
EN EL POLIGONO MEJOR SITUADO !!**

**VEA LA GRAN MAQUETA Y PIDA INFORMACION:
Calle Vilafant, 17 - Teléfono 502649 FIGUERAS**

**SE VENDE terreno
en Rosas, cerca del mar
de 656 m.². Dirigirse a:
Sra. Vergé, C/San Salvador,
n.º 4 - 66150
ARLES SUR TECH
(France)**

FOTO-ROMI

FOTOGRAFIA DIVERSA
REPORTAJES

Fuente del Moro, 12 - Tel. 250 274

PORT-BOU

Hotel - Residencia

MIRAMAR

Habitaciones confortables frente al mar

Dirección: **Sebastián Jamas**

Teléfono 39 00 16

PORT-BOU

Restaurante

La Masia

Portbou (Gerona) Tel. 390372

JOIERIA i RELLOTGERIA

MARTINENCH

Plaça Cabdill

PORTBOU

Òptica/- **R. Pallach**

Llibreria-Fotografia

Discos Ppereria-Articles fotogràfics- Objectes de regal

Avda. J. Antonio, 125i
Telèfon 390283
Portbou

Bar - Restaurante

L'Ancora

Cocina selecta

Terraza al aire libre frente al mar

General Goded, 3

Teléfonos 39 03 60 - 39 00 25

PORT-BOU

Todavía sí

Por Juli Molons

Estabas, puerto chico, puerto breve, puerto breve puerto bueno, Portbou, apenas puerto ala de sal que al aire no se atreve.

(Rafael Santos Torroella)

Se aleja uno de Portbou matando la pena con la esperanza del regreso. Y es que este pueblo que ahora contemplo al pergeñar estas líneas, este pueblo importante o esta ciudad pequeña como algunos la han llamado, tiene algo... deja huella en el corazón.

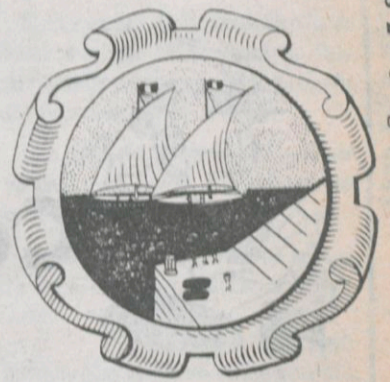
Hace cien años, cuando el túnel de ferrocarril abrió el ojo sobre el valle abandonado, unos cuantos pescadores que habitaban junto a la cala que da paso hacia el mar, fueron testigos de excepción del inicio de la evolución de una villa singular, como no hay otra, y que fue creciendo al compás que marcaban las gentes que iban llegando, colándose por el agujero del tren. Esa gente corrió hacia el valle hasta entonces perdido entre montañas, con la ilusión del descubridor. Pronto trazaron en el lugar las líneas maestras de lo que sería la población. Rápidamente surgieron calles y plazas, y más importante aún: empezó la vida y germinaron. El número de habitantes fue en aumento y a los recién llegados se sumaban pronto los que en Portbou vieron la primera luz. La comunidad estaba constituida.

La historia, que camina paralela a los pueblos, marcó también la pauta del lugar. Un pueblo que dedicó su vida al tren y a la Aduana, tuvo que sufrir necesariamente las vicisitudes propias y extrañas, viendo varias veces su actividad colapsada, al cerrarse el túnel francés. Pero siempre resurgió con vigor renovado. La guerra civil fue para la villa un largo y duro

azote que dejó ruina y miseria. Y otra vez la lucha y el tesón levantaron las piedras caídas.

Pero muchos, por las dificultades, se vieron arrancados del pueblo y lo añoran desde otros lugares próximos o lejanos. Martí Fabregó, portbouense a machamartillo, tiene "fichadas" sólo en Barcelona, a 250 familias procedentes de Portbou. Otras las hay en diversas ciudades y pueblos y hay quien sueña con su tierra desde América del Sur o desde el Canadá.

A lo pintoresco del lugar, hay que añadir como la diversidad de procedencias y ocupaciones de las gentes aquí llegadas y asentadas, han formado unas familias y un ambiente que nada tiene que ver con otras comunidades evolucionadas desde su mismo origen. Cada uno, desde su puesto, ha encontrado una forma de vida y se ha identificado con las calles y las plazas, con las bajadas y subidas de Portbou. Y por ello duele partir. Y por ello hay el afán de regresar, aunque sea un día, un rato... La colonia veraniega de ex-habitantes es muy importante. Cada año, al acercarse las fiestas de Sant Jaume, se repro-

ducen los encuentros y los abrazos. Cada año, al morir agosto, viene la hora triste del adiós.

No es sitio aquí para reseñar todas las cosas que dan importancia a Portbou. Todos las conocemos. Pero no dejaré de citar la bahía, porque ella de por sí es lo que marca nuestro pueblo de forma indeleble. Repasando papeles he encontrado unas frases que yo mismo escribí yace ya veinte años: "Es mar y lago a la vez. Bravía y plácida. Cautelosa, encierra su lejanía; pero deja la adivinemos en el movimiento de sus aguas. A veces realmente un movimiento, otras, sólo un espejismo de aroma y luz".

El estallido cosmopolita de la estación va suavizándose a medida que nos adentramos en la villa y se torna suave murmullo cuando se llega junto al mar. Así es nuestro pueblo, con su tren, su aduana, sus comercios, sus hoteles y hasta con su incipiente democracia. Si la esperanza del regreso de que hablaba al principio de estas líneas se cumple, entonces nos es dado vivir la ilusión del reencuentro. Y llenaremos el alma entera de las vivencias portbouenses para que la próxima partida no nos produzca dolor.

Aún en plena era turística se puede vivir tranquilamente en Portbou. Especialmente, se pueden disfrutar las noches de estío desde las terrazas situadas frente al mar. Portbou conserva aquello... sí, todavía sí.

Carretera y Estación Renfe

Dos puntos básicos, enjuiciados por el alcalde

(De nuestra Redacción).- En diversas ocasiones, nuestro periódico ha recogido las opiniones del alcalde Novés sobre puntos importantes en la vida de Portbou. Al publicar hay estas páginas especiales, creemos oportuno reproducir sus puntos de vista.

OBRAS EN LA ESTACIÓN DE RENFE

Comentando una información de nuestro corresponsal sobre la explanación y desmonte realizadas y a realizar en la estación, Joaquín Novés dijo: "Renfe ha comenzado determinadas obras de ampliación de sus instalaciones en Portbou, lo cual constituye para esta lo-

calidad motivo de satisfacción, pues muchos de sus hombres no tendrán que emigrar, aunque sólo sea a Figueras, en busca de empleo que no encuentran en su localidad por falta de industrias o puestos de trabajo permanentes en el reducido sector turístico.

EL ETERNO PROBLEMA DE LA CARRETERA

Sobre la carretera se expresó así: "Portbou lucha por su supervivencia (sic) y si en su día se hubiese ejecutado la totalidad de la carretera que quedó interrumpida en Grifeu, Portbou sería un pueblo más de los alrededores de Figueras, a

20 minutos escasos de carretera; y esta es la meta que verdaderamente interesa, ya que no en vano Portbou es una entrada o ruta de penetración de este turismo tan deseado por todas las localidades del Empordà. (sic) Desde estas páginas de 9PAÍS recabamos la ayuda de la Cámara de Comercio de Girona para que solicite de la Administración se realicen los doce kilómetros que faltan para adecuar la carretera entre Grifeu y la frontera francesa, con lo que, posteriormente, Portbou podrá defenderse y crear nuevos puestos de trabajo en las mismas condiciones que otras fronteras de su misma categoría".

Restaurant
Snack-Bar

Casa David

Gran Varietat en tapes

Pi. Cabdill, 2 - Telèfon 39 00 06 PORTBOU

BANESTO

EN PORTBOU:

PASEO JOSE ANTONIO, 14
TELEFONOS 39 01 58 v 39 01 66

Hostal de Francia Restaurante

Especialidades: Parrilladas, Paellas y Mariscos

Especialitats: Graellades, Paelles i Mariscs

Specialités: Grillade, "Paella" et Coquillages

Avda. Gral. Mola, 1

Teléfono 39 01 69

PORT-BOU

(Gerona)

Bar Mary - Mar Franckfurt

Especialidades: Bocadillos fríos y calientes y tapas variadas

Especialitats: Entrepans freds i calents i tapes variades

Martínez Anido, 27

Teléfono 39 01 45

PORT-BOU

(Gerona)

BAR CLUB - BAR ESPAÑA

AL PASSEIG VORA LA MAR

Especialidades en:

Toda clase de Helados y Tartas «FRIGO Y CAMY»

Orchata de chufla, leche merengada,

granizados de café y limón

Especialitats en:

Tota classe de Gelats i Pastissos «FRIGO I CAMY»

Orxata de xufla, llet merengada,

granissats de café i llimona

Un lloc agradable a

PORTBOU

Un dia a Portbou

(Impressions bones i dolentes)

Per D. Rodríguez Lucía

Feia temps que no havia estat a Portbou i encara més que no hi venia en tren.

L'estació es fa agradable: neta i arreglada; els indicadors de l'arribada i sortida dels combois són electrònics; la Duana, amb els rajols brillants i pulits, com un saló de casa bé. Veritablement, una estació com cal per a un poble que és la porta de la Costra Brava, de Catalunya i d'Espanya. Tot sortint del túnel d'accés a l'escala que baixa a la vila, hom queda bocabandat en veure una perspectiva tota plena de color i de vida. Aquell dia era divendres, mercat, i totes les botigues, amb llur mercaderia al carrer, així com nombrosos firaires que venen tot el que volgueu, feien del conjunt un brillant espectacle.

NO TOT SÓN, PERÒ, FLORS I VIOLES...

La primera sorpresa negativa vaig tenir-la, precisament, en davallar les esmentades escales. Just des de l'últim graó a mà dreta, neix un camí que mena a la part alta de les "Cases Planès". Uns quants estatges i almenys tres agències de duana formen aquest barri ben lluminat, net i amb jardins. Llàstima que a l'esmentat camí no sàpiga quin qualificatiu donar-li, ja que dir que és un indret per a pujar-hi cabres seria fer-li un gran favor. Ja veig que no tot són flors i violes.

Com tots sabem, el bonic mercat cobert que té Portbou és un privilegi que no té ni Figueres. Dintre, els "puestos" de peix fresc i congelat, carnisseria, verdures, etc., fan goig de veure. Fora, sota les voltes, les "dones" de Llançà, amb els cistells plens de verdures i fruites acabades de collir, també fan un pam de goig. Els preus també acabats de posar, però qui vol el més selecte i bo s'ha de "gratar" la butxaca. No cal dir que fora del mercat tots els carrers són vies de comerç. Hi ha de tot: bars, restaurants, llibreries, farmàcia... Al davant d'aquesta, hi ha un restaurant que m'han recomanat, on de veritat que hi he dinat molt bé. Criden l'atenció les botigues de "licors i souvenirs", que es veu que de cara als francesos són una mina. Arribo a la Rambla. Sempre bonica, però també sempre bruta, deixada. I ara, a més, amb el problema dels aparcaments damunt el passeig. Un dels últims números de 9PAÍS ja en parlava, d'aquest assumpte. Veurem com acaba.

LA BADIA, LA PLATJA, EL MAR

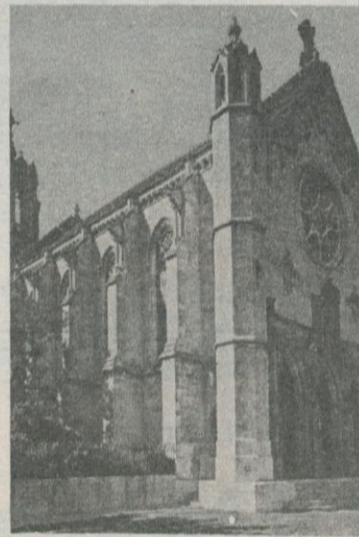
Rambla avall, cap al passeig, a veure la badia, amb la seva platja, el seu mar blau o verd, qui ho sap el color que té!, però és tan bonic... Quan jo era infant, sentia dir que era el racó més bonic i acurat de la costa. I encara ho creiem tots nosaltres, que és molt bonic, però li han

passat al davant altres pobles que han tingut més sort que Portbou. Aquí se'ns ha promès molt, però a l'hora de la veritat les delegacions d'Urbanisme han entretingut els projectes i, finalment, el resultat ha estat unes millores sense suc ni bruc. El que s'ha fet val molts milions, però aquests no han portat lluïment.

Prenc cafè tot contemplant la bellesa de la badia. Parlo amb uns i altres. Tots hi diuen la seva. Que si la depuradora, que si el pantà, que si filtracions perjudicials, que si l'aigua és cara i els rebuts no els entèn mai ningú... També en l'aspecte sanitari les coses no van com cal... Remei? Com sempre, la culpa és del "manxaire"

L'ESGLÉSIA

No cal dir on es troba l'església de Portbou. Construïda a nivell de l'explanada de l'estació, es veu de tot el poble. Com tots sabem, és d'estil gòtic modern. El projecte és obra de l'arquitecte Martorell. Durant la meua curta estada a la vila, era obligat de fer una visita al temple. I escales amunt, que co-

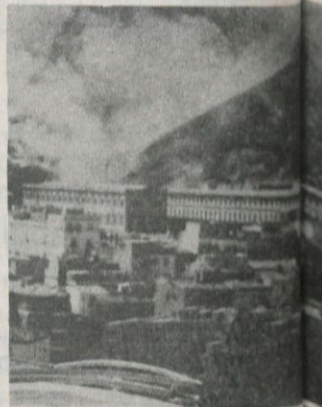
sa bona per a fer la digestió. Però, quina sorpresa...! Mare de Déu quins disbarats hi han fet! D'entrada, al portal lateral on hi havia una porta de fusta noble i artesanada (potser corcada), n'hi han platificat una altra, però de botiga de betes i fils, metàl·lica i amb vidres. Com es pot permetre això? Però no és pas tot. A l'altre costat de l'atri, hi han engiponat una cosa que vol ésser un vidrall i és tan sols una paret de rajols de vidre blanc intercalats alguns de dibuixos en color, cosa que queda molt bé per tal d'"agafar" llum d'un celobret, en unes cases que abans en deien "barates".

Em fa certa basarda d'entrar i veure algun altre atemptat. Efectivament, l'església ha estat malmesa per un forat al bell mig del mur, trencant la unitat de l'estructura del temple i destrossant el valuós arribador. I tot això per tal de posar-hi un confessionari que tothom diu que no hi fa cap falta, car amb l'antic, dicretament amagat, ja n'hi havia ben bé prou. Què dirà l'insigne Marès, creador de

la imatge de la Verge i restador de la façana, si algun dia veu aquesta manca de sentit estètic i aquests "pegats"? I no se'ns digui que és per manca de diners, ja que amb el que costar el disbar de dintre, podia evitar el de fora, car penso que una porta de fusta i un vidrall digne no val pas una fortuna...

Vist tot això, penso per fo

Gràtis

L'incendi del 31 d'agost de 1977

La Rambla abans d'ésser coberta

Pudo conv...

A su especial situación geográfica y a la inexistencia en aquellos tiempos de medios técnicos de precisión de que dispone actualmente la aviación, debe, posiblemente, Portbou, que ya en la primera cursión aérea de la aviación franquista, totalmente imprevisible, inesperada, asolada con sus bombas la población y terminando sus instalaciones ferroviarias, obvio tenazamente peseguido.

SE CONTABILIZARON 64 BOMBARDEOS

Los que vivimos aquella primera experiencia, los llamados niños de la guerra, no hemos podido olvidar, pese a los años transcurridos, aquel acontecimiento terrible que nos cogió en hora escolar, media mañana de otoño, casi estivo. Procedente del mar oímos el ruido característico de unos aviones que se iban acercando y a los que nosotros, de momento, demasiada portancia, ya que eran frecuentes los vuelos de los aviones gubernamentales con base en Roses. El ruido de la primera bomba nos dejó paralizados junto a nuestros pupitres. La segunda ya fue el ruido de aquello no era un ruido de avión. Entonces se inició la salida exterior, salvando las escaleras que conducían a la parte...

MOMENTOS INENARRABLES

Ya en la planta baja los alumnos que habían llegado antes, pu...

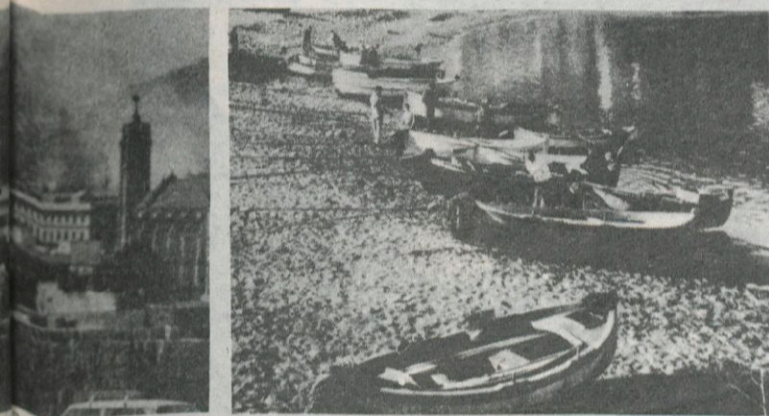
en les atribucions que es prenen alguns sense demanar el parer de la gent qualificada, car l'església no és pas propietat del rector de torn: és del bisbat i del poble, i conservar-la com cal és cosa de tots.

La joia del dia l'he quasi perduda. Però, què hi farem! Pregarem pels qui van errats de comptes.

Torno a casa en cotxe, amb

uns parents. La carretera... No, no vaig a parlar-vos de la carretera. Aquest mateix periòdic independent que avui recull les meves impressions, s'han fet ressò tot sovint dels problemes d'aquesta via abandonada, exposats per veus més importants que la meua, però inútilment, car fa molts anys que tot el que s'aconsegueix és "clamar" al desert...

per a una història

La platja, i el vell escorxador. (Foto ROMI)

Les caramelles, quan encara es cantaven a Portbou.

irse en un segundo Guernica

Por Josep M^a. Moré

ban por abrir las puertas que, precisamente, no se abrían por culpa de la avalancha. Las escenas de pánico que en aquellos momentos se produjeron son inabundantes. Mientras, las bombas iban cayendo y cada vez parecían más próximas. Por fin, abiertas las puertas, abandonamos los colegios que estaban en una loma que domina el pueblo. Dos edificios de hermosa construcción y recién inaugurados y que al final de la guerra quedaron totalmente destrozados.

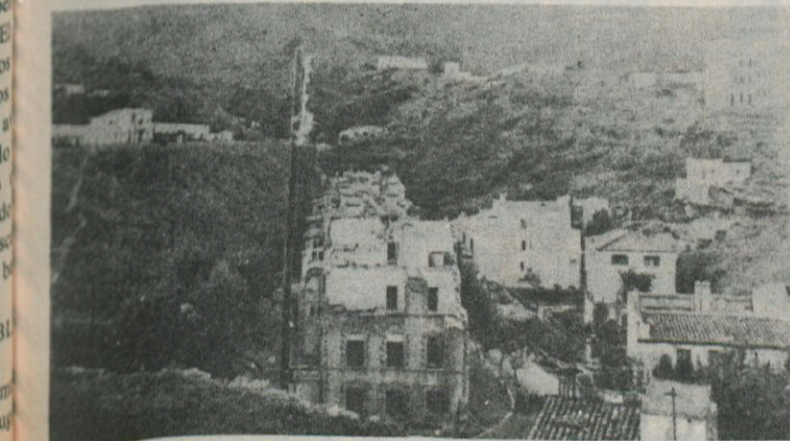
UN LARGO EXODO

A partir de aquel momento se inició el éxodo por gran parte de la población y que yo no cesaría en estos últimos cuarenta años debido a las numerosas vicisitudes sufridas por nuestra villa, destacando de ellas la retirada de las tropas de la República, difícil y larga etapa de postguerra, con medio pueblo destruido y con paralización absoluta de la actividad laboral, especial-

mente durante el periodo 1946-1948, correspondiente al cierre de la frontera, que significó la salida de numerosas familias que no se han vuelto a reintegrar.

VIVIR INTENSAMENTE LA PROBLEMÁTICA LOCAL

Al referirme a estos hechos, todos aquellos que hemos nacido en Portbou y que hemos podido eludir el *travase*, a otros lugares de trabajo, entiendo vivimos más intensamente toda la problemática de la población, a la que nos sentimos arraigados por vínculos sentimentales, exentos de todo paternalismo, contrariamente a determinadas personas o sectores que se han ido integrando al pueblo, que aquí han encontrado su medio de vida y cuyo mérito nadie discute, pero que, difícilmente, pueden tener el mismo arraigo de aquellos que hemos sufrido todo este proceso de avatares de medio siglo, del pueblo que nos ha visto nacer.

Efemérides

A un poblado formado por unas cuantas barracas de pescadores y una caseta de carabineros, todas ellas situadas a orillas del mar, llega el ferrocarril el 20 de enero de 1878. La vida en Portbou empieza a desarrollarse.

Claudio Planás, Director de los Ferrocarriles TBF (Tarragona, Barcelona, Francia) dispone la inmediata construcción de una capilla aprovechando la explanación que se hace para la estación. Aquella capilla es hoy la Iglesia Parroquial de Santa María.

Traslado de la Capitalidad del municipio, hasta aquel día dependiente de San Miguel del Culera, el 24 de mayo de 1885. Los dos pueblos quedan ahora bajo el Ayuntamiento de Portbou.

El arquitecto Manuel Almeda proyecta un matadero, situado junto al mar, mirando al este, cuyas obras finalizan en 1894.

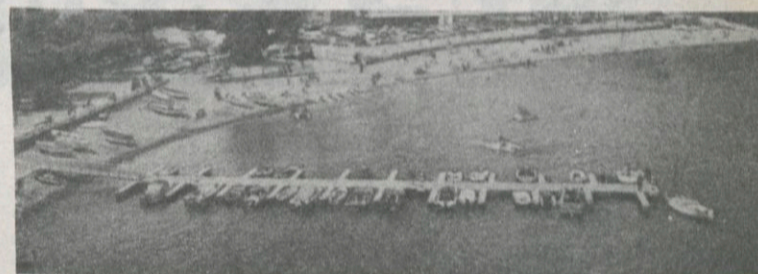
El gobernador civil de la provincia autoriza el empleo oficial del escudo heráldico que reproducimos en estas páginas.

Las obras del tendido de alcantarillado de aguas residuales hasta el mar finalizan el 1930 con la perforación de la montaña, junto al embarcadero, teniendo salida el túnel en la Platja de les Guules

Las primeras Casas Consistoriales, una vez aprobado el traslado de la capitalidad, se instala en el número 3 de la calle de la Estación, hoy de Federico Marés. En 1931, se inaugura el nuevo ayuntamiento, situado en la "Font del Moro" y construido entre los colegios de niños y de niñas.

El 25 de diciembre de 1927, se pone en marcha, solemnemente, el reloj situado en la fachada de las nuevas Casas Consistoriales.

El 24 de Junio de 1918, se inaugura la carretera que llega desde Figueras, a Portbou, hasta este momento comunicado sólo por tren, y que significa el final de la construcción del tramo Llançà -Portbou. Diez años más tarde, el 29 de junio

(De nuestros archivos y del trabajo de Lluís Castelló i Cusi, "Geografía e historia de Portbou")

de 1928, dicha carretera llegará a Francia.

Con motivo de la Exposición de Barcelona, en 1929, entra en funcionamiento la magnífica estación del ferrocarril.

En julio del 1936 estalla la Guerra civil y en octubre se sufre el primer bombardeo.

10 de febrero de 1939. La guerra en Catalunya, ha terminado.

Las últimas inauguraciones: el nuevo ayuntamiento, el pantano y depósito regulador, la depuradora de aguas residuales...

A grandes rasgos, obras que preparan a Portbou para el camino futuro.

-Pero no tenemos puerto deportivo.

-Tiene Vd. Razón. Pero el Club Náutico ha instalado una magnífica pasarela flotante capaz para amarrar más de 40 embarcaciones. Vea, vea...

Miscelánea

Riera; el jefe local de Sanidad, Sr. José Mª Flores; el administrador de la Aduana, Marcelo del Río.

La Fiesta Mayor se celebra por Sant Jaume y la fiesta pequeña, los días 6 y 7 de Enero. El Aplec en agosto.

Hay mercado los viernes y se celebra en la plaza del mercado y en el Paseo Enrique Granados. La circulación rodada queda, ese día, prohibida en este lugar.

L'Associació de Veïns Sant Jaume, está presidida por Miquel Planas. Tienen a su cargo la ambulancia. El Foment de la Sardana i de la Cultura Catalana, está presidido por Francisco Sásera. Este años han organizado la fiesta mayor.

Después de los procesos políticos habidos, se pide el cambio del nombre de algunas calles. Veamos su denominación actual:

Calles: Martínez Anido, Federico Marés, Psaje Renfe, Fuente del Moro, Enrique Granados, Méndez Núñez, Pozo, Urb. Polígono Parramón, Mercado, Colón, Carril, San Jorge,

18 de Julio, Carretera de Francia, Barcelona, Montaña, Cervere, Barrio del General Barca, Unión, Norte, Rodríguez Méndez, Alcalde Miguel Cabré Icart, Iglesia, Planás, N.S. de Montserrat, Teatro, Subida Cementerio, Clot del General, Pino, Huertas, Colera, Camino campo de futbol. Paseos: Ejército, General Goded, General Mola, José Antonio. Plazas: Mayor, Caudillo. (S.e.u.o.)

La Asamblea Local de la Cruz Roja está presidida por José Sol y Nuria Más. El Colegio Oficial de Agentes y Comisionistas de Aduanas, tiene como presidenta al señor Loste y como vicepresidente a Antonio Jalibert. El C.D. Portbou lo preside actualmente Manuel Florex.

La población está muy bien comunicada por ferrocarril, lo mismo en dirección a España que a Francia. De la carretera de Portbou a la playa de Grifeu, es mejor no hablar.

El Comisario de Policía es Faustino García

VENTE TERRAINS
VILLAS - APPARTEMENTS

VENTA TERRENOS
VILLAS - APARTAMENTOS

ALQUILER
LOCATIONS

Salvador Crusí More

AGENTE DE LA PROPIEDAD INMOBILIARIA

General Mola, 22
Tel 390 032

PORT-BOU
(Gerona - España)

CAIXA DE PENSIONS
PER A LA VELLESA
i D'ESTALVIS

“la Caixa”

de Catalunya i Balears

oficines centrals: Via Laietana 56-62 Barcelona 3

Impresiones de un largo viaje (4)

Por Josep Maria Xampeny

Walbis Bay: una ciudad del Continente Negro, con mucho ambiente alemán

No narraré los pormenores de los días de navegación desde la salida de Matadi hasta la llegada a Walbis Bay, ciudad situada en el África del Sudoeste. Esta parte designa una extensa zona del Continente Negro atravesada por la línea del Trópico de Capricornio, que se asoma al Océano Atlántico. La superficie de esta zona es de 824.292 kilómetros cuadrados.

La ciudad y el puerto de Walbis Bay son administrados y forman parte para cualquier efecto de la República Sudafricana.

En 1878, Gran Bretaña pro-

tando su puerta. Estaba prohibido abrirla, hasta que navegáramos pasado el límite de las aguas de aquella jurisdicción.

Nos entregaron el pase para poder circular por la ciudad. Entonces, el oficial de mayor grado hizo una advertencia. Con cara de pocos amigos, anunció que estaba totalmente prohibido juntarse con ninguna negra y que este acto, en caso de ser desobedecido, sería castigado seriamente. Deseándose una estancia agradable, los policías se marcharon.

El idioma que se habla en el África del Sudoeste es el ale-

clamóla anexión de Walbis Bay a su imperio colonial.

LAS NEGRAS, PROHIBIDAS...

El buque iba acercándose al muelle y ya estaban los cabos preparados para el amarre. Una alegría aceleraba los latidos de mi corazón. Muchos barcos de pesca de altura estaban anclados en aquel puerto. La bandera española ondeaba con orgullo en cada una de las embarcaciones.

Al atracar, vi que algunos policías estaban atentos a las maniobras que realizábamos. Una vez la escala real fue arriada, subieron a bordo. Saludaron al capitán, comprobaron la lista de embarque, se aseguraron de la verdad de la declaración jurada que cada tripulante hizo de todas sus pertenencias, controlaron todas las bebidas que estuvieran compuestas de alcohol y también después de asegurarse que no traíamos droga de ningún tipo, nos invitaron a que entregásemos todas las armas punzantes que tuviéramos. En principio, algunos marineros se resistían a confiarles el cuchillo tipo puñal que la mayoría lleva, ya que en los barcos de carga es una herramienta de utilidad.

Fue el capitán quien se encargó de ir pidiendo todos estos objetos. Después se hizo una lista y los encerraron en un departamento del buque, precin-

mán. También el inglés y varios dialectos entre los indígenas.

La moneda es el rand sudafricano.

La economía de este territorio se basa en la industria minera. Los diamantes fueron descubiertos en 1908 y la producción actual asciende a más de un millón y medio de quilates al año. También es considerable la producción de estaño, zinc, plomo y cobre.

La gandería también es importante y la pesca es muy abundante, capturándose gran cantidad de sardinas, caballa y enormes crustáceos.

ENCUENTRO CON UN SACERDOTE ESPAÑOL

Al pisar tierra, lo primero que hice fue saludar al personal de las embarcaciones de pesca. Algunos de ellos, hacia muchos meses que estaban en aquel puerto y deseaban regresar a España.

A la salida del puerto, compré unas postales y en el mismo bazar las escribí. Cuando terminé, el dueño muy amable me dijo que él ya las entregaría al correo. No sé si fue por casualidad, pero aquel señor pudo leer donde iban dirigidas y cuál no sería mi sorpresa cuando, con un catalán un poco extraño, empezó a hablar. Resulta que era orundo de Cerdeña y, aunque llevaba muchos años en aquellas tierras, se acordaba de su habla.

Precisamente antes de partir de este puerto, le compré algunas piedras. Amatistas y Ojo de Tigre, que él también vendía.

La ciudad de Wabis Bay es de gran extensión, pero los edificios son generalmente de planta y piso. Las avenidas son muy anchas y abundan los comercios dedicados a la venta de piedras preciosas. Hay muchos bares y restaurantes de gran lujo, y en alguno de ellos, cuando estás sentado o tomando alguna copa, parece que te encuentras en Alemania, por su decoración e incluso porque mucha gente habla este idioma.

Al día siguiente de nuestra llegada, vino a saludarnos al buque un sacerdote español, por cierto muy jovial. Preguntó si necesitábamos alguna cosa y también nos invitó a que fuéramos a tomar un trago adonde él vivía. Por la tarde, me encaminé a la dirección que el cura indicó.

Era una casa rodeada de jardín y no muy lejos del puerto. Entré en ella, y vi que había bastante juventud que bailaba al son de la música de unos discos. Pregunté por el padre, cuyo nombre no recuerdo, aunque sí sé que era del Norte. Me acompañaron a su despacho. Él, muy sonriente, estrechó mi mano y enseguida me invitó a un whisky. Me contó que estaba allí haciendo las funciones de su orden, porque había mu-

chos españoles marineros todos, que pasaban largas temporadas en aquel puerto y muchas veces pedían consejo y también una amistad abierta y desinteresada. Él procuraba, en todo momento, servir a quien necesitaba de su ayuda.

Después de esta conversación, me enseñó detalladamente el edificio. Había sala de recreo con juegos y pasatiempos, un pequeño bar... y una cosa que me chocó en gran manera. Era que la capilla estaba compartida entre él, que es católico, y otro cura de religión protestante. Los dos, con sus diferentes creencias, hacían en la misma casa buenas y grandes obras.

Un poco más tarde, fuime dando un paseo siguiendo una carretera. La ciudad había quedado lejos. El paisaje había cambiado bruscamente, ya que ni un árbol ni una hierba se veía. Una arena muy fina lo invadía todo. Continué la marcha. Y subiendo un pequeño montículo, pude contemplar un verdadero desierto de grandes dunas que se extendía por todas partes. Anduve un rato sobre la arena, dejando unas huellas borrosas. Mucho más lejos, se veía una montaña muy blanca y estaba vallada con alambre de espino. Unos "jeeps" y unas siluetas de personas estaban dentro de aquella alambrada.

Cuando regresé a la ciudad y pregunté el por qué había aquella vigilancia en aquel sector, me dijeron que aquella montaña era una mina de un rico mineral y que aún no habían comenzado su explotación.

LA POLICIA INTERRUMPE UNA REUNION...

Es el tercer día de disfrutar de esta ciudad. Estoy hablando con el telegrafista y los dos agregados, en la cubierta de popa. De pronto, un grupo formado por cuatro mujeres y dos hombres, todos ellos de una piel

de un negro muy brillante, pasean por el puerto contemplando los barcos.

Las mujeres van ataviadas con unos vestidos muy vistosos y largas faldas de corte victoriano. Son muy altas y esbeltas y

adornan sus cabezas con unos turbantes muy lujosos. Abundantes collares engalanan sus bustos. Son de la tribu Hereros. Al pasar por delante de la motonave, les hemos llamado. Por unos momentos, se han mirado en silencio.

Les invitamos a que suban a bordo. Ellos dudan y hablan entre sí. Nosotros insistimos. Por fin, se deciden un poco recelosos.

Una vez a bordo, les obsequiamos con unos refrescos. La alegría y contento que demuestran me hacen feliz. Ellos no están acostumbrados a tanta delicadeza por parte de los blancos. Nos hemos hechos unas fotografías. Mientras estamos conversando en animada charla, la presencia de la policía interrumpe la reunión.

Con muy malos modos y a gritos, les hacen bajar del buque. Nosotros les decimos que ellos no tienen ninguna culpa, ya que fue una invitación que les habíamos hecho. Al pasar por el portalón, uno de los policías, calculando mal la altura del mismo, se ha pegado un trompazo en la cabeza. A mí, particularmente, me alegra.

Cuando están en el muelle, parece ser que les amenazan. Ellos están cabizbajos. Por fin, les dejan marchar y rápidamente desaparecen del lugar. El policía que se dio el topetazo aún, de vez en cuando, se acaricia la cabeza con la mano.

Ya esta noche tenemos que partir. Nuestra próxima escala será en Colón. Y de allí pasar el Canal de Panamá y visitar varias ciudades de Sudamérica.

(Continuará)

Música

Per Pere Carrer

Festival de Cadaqués: nova singladura

Després de dos estius de dens silenci, el Festival Internacional de Cadaqués ha repres les seves activitats, amb nou impuls i renovades intencions. Com en els seus millors moments passats, aquest VIIe Festival ha centrat les seves activitats en la música, i ben concretament en la música de cambra, que va tenir el seu màxim exponent en el concert inaugural, amb l'encertada actuació del conjunt "Camerata Lysy", de Gtaad, que va oferir al nombrós públic un programa amb obres de Vivaldi i de Mendelssohn. En aquest concert inaugural varen assistir, com a invitats d'excepció, el conseller de Cultura,

senyor Pi Sunyer, especialment delegat pel president Tarradellas; l'artista Salvador Dalí i Gala i el mundialment famós director Sergiu Celibidache.

El segon concert va ser protagonitzat pel violinista Alberto Lysy, el violoncelista Radu Aldulescu i el nostre gran pianista Angel Soler, que en homenatge a Franz Schubert, en el 150 aniversari de la seva mort, varen interpretar ajustadament un programa schubertian de gran qualitat.

Les properes manifestacions d'aquest Festival estan previstes per als dies 5 d'agost, amb l'actuació del pianista Emmanuel Ferrer i el

violoncelista Rafael Ramos; el 12 d'agost, amb el tenor Manuel Cid, acompanyat per Breda Zakotnik; el 19 d'agost, amb un recital del pianista Miquel Farré, i com a cloenda el 24 d'agost, amb recital de guitarra a carrec del japonès Kiyoshi Shomura.

Prou significativa és la qualitat dels artistes que hi participen, perquè ens calgui remarcar la significació cultural d'aquesta edició del Festival. El que si cal dir, però, és que la superació d'aquell silenci que ens feia tèmer per la continuïtat del Festival de Cadaqués, és una bona nova per als que vivim a l'Empordà i per als que ens

visitem periòdicament durant els mesos d'estiu, als quals tenim obligació d'oferir-los, a més de la nostra bella natura, uns alicients artístics i culturals que els facin agradable i profitosa la seva estada entre nosaltres.

Pot semblar tòpic, però de debò cal felicitar el CIT de Cadaqués, perquè s'ha proposat la difícil tasca de tirar el Festival endavant, amb totes les dificultats que això comporta i sense altre ajut que la col·laboració de l'Ajuntament de la vila, la societat recreativa "L'Amistat", el Patronat de Turisme de Girona i l'assessorament musical de Jordi Roch i Manuel Capdevila, de Joventuts

Musicals. Aquestes dificultats i la manca efectiva de subvencions —la més greu en el camp de la música— les han superades amb entusiasme i amb el profund convenciment que el poble, que Cadaqués, havia de continuar tenint un Festival de to important, digne, exponent just d'aquesta sensibilitat popular tan arrelada que ha fet possible que el blanc de les seves cases, el gris de les seves pedres i el blau del seu mar siguin estimats per tots els qui l'han conegut.

Al nou Festival de Cadaqués no li hem de dir Benvingut!, sinó: Endavant!

Día 6 de agosto, a les 3 de la tarde

Pantano de Boadella

(Frente al Club Náutico Darnius)

Gran Concurso de Pesca Deportiva

Inscripciones e información en las armerías de Figueres

FUSTERIA Josep Ortíz

Taller: c/. Nord, 17
VILASACRA

Oficina: c/. Tarreres, 16 - Tel. 50 36 81
FIGUERES

Programas TV. Francesa

Largometrajes

2 Miércoles	14.25	Peyton Place (Av)
	20.30	Commissaire Moulin (P)
3 Jueves	15.00	Peyton Place (Av)
	20.30	Les hommes de Rose (S)
4 Viernes	12.30	Jours heureux (S)
	14.35	Peyton Place
5 Sábado	13.35	Les mysteres de l'Ouest (W)
	21.30	Starky et Hutch (P)
6 Domingo	17.10	Custer, l'homme de l'ouest (W)
	20.30	Un caprice de Caroline cheric
7 Lunes	14.50	Peyton Place (S)
	20.30	L'autre
8 Martes	12.30	Les jours heureux (S)
	14.45	Peyton Place (Av) (S)

gpaís recomienda

2 Miércoles	12.30	Les jours heureux (S)
	18.15	Des seigneurs du desert (Dc)
3 Jueves	18.15	Le gabon
	22.30	Camera je (Dc)
4 Viernes	20.30	Oi Peppina (théâtre)
	22.15	Expressions
5 Sábado	13.35	Le monde de l'accordeon
	14.00	Restez donc avec nous (V)
6 Domingo	12.00	La sequence du spectateur
	13.20	Cirque
7 Lunes	13.55	Acilion et sa bande
	22.20	Les grandes personnes (Dc)
8 Martes	21.25	Superstars
	22.35	Bruits en fête (Dc)

Programas TV. Francesa

Largometrajes

2 Miércoles	15.00	Le lion en hiver (Dr)
	20.30	Moi, Claude, empereur
3 Jueves	16.00	La reine des diamants (S)
	20.30	Les plamiers du metropolitan
4 Viernes	16.00	La reine des diamants (S)
	20.30	Ces merveilleuses pierres (S)
5 Sábado	20.30	Lundi la fetè
	22.25	L'odyssée sousmarine
6 Domingo	17.05	Tetêtes brules (S)
	21.50	Info-drames
7 Lunes	18.00	Goldorak (dibujos)
	20.30	Sin programar
8 Martes	16.00	Hawai police d'etat
	20.30	Reveries d'amour

gpaís recomienda

2 Miércoles	17.10	Le sport dans le monde (Dp)
	21.25	Question de temps (Dc)
3 Jueves	16.55	Les antipodes (Dc)
	18.00	Récré A2
4 Viernes	16.55	Patinage artistique
	22.45	Les autres (Cine-club)
5 Sábado	16.00	Sports
	18.20	Jazz
6 Domingo	15.00	Sports
	20.30	Jeux sans frontieres (Co)
7 Lunes	16.55	Hippisme
	20.30	Cirque
8 Martes	16.55	La coupe du monde de football (Dc)
	22.00	Debat sur Franz Lizst

Largometrajes

2 Miércoles	20.30	Cet homme est un requin (Co)
3 Jueves	20.30	Lady L. (Co)
4 Viernes	20.30	Le nouveau vendredi (Dc)
5 Sábado	20.30	Sin programar
6 Domingo	22.45	Cinema de minuit
7 Lunes	20.30	La brigade du diable
8 Martes	20.30	Les chevaliers du Texas (W)

gpaís recomienda

2 Miércoles	20.00	Les jeux de vingt heures (Co)
3 Jueves	19.40	Oum le dauphin (dibujos)
4 Viernes	21.30	Communiquer (Dc)
5 Sábado	20.00	Les jeux de vingt heures
	22.45	Championat du monde d'echecs
6 Domingo	20.05	Transversales (Dc)
	21.30	L'homme en question (Dc)
7 Lunes	20.00	Les jeux de vingt heures
8 Martes	20.00	Les jeux de vingt heures (Co)

(A) Acción - (AV) Aventura - (B) Bélica - (C) Cómica - (CD) Comedia - (CF) Ciencia Ficción - (CO) Concurso - (D) Drama - (DA) Dibujos Animados - (DC) Documental - (DP) Deportes - (M) Musical - (P) Policiaca - (S) Serie - (T) Terror - (V) Variedades - (W) Western.

Nota: La emisión de TF-1 es simultánea con el canal de FR-3 y en color hasta las 18.30 horas.

Bolsa de Trabajo

AUXILIAR administrativa desearia trabajo para oficina a horas a convenir. Razón llamar de 12 a 1. Tel. 50 26 58.

CHICA para dependienta se ofrece. Razón señorita Fernanda. Tel. 77 03 06.

TECNICO ELECTRONICO INDUSTRIAL. (Maestría Industrial) soltero, libre del servicio militar, idiomas inglés y francés, carnet de conducir de 2ª, desearia trabajo en el ramo. Tel. 50 57 63.

JOVEN amplias experiencias en ventas, cultura nivel universitario y conocimientos decoración y ebanistería con amplio local y coche propio desearia trabajo. Razón Tel. 50 57 63.

SEÑOR de 40 años se ofrece para trabajos de Hotel valet. Razón Tel. 50 00 95. Horas de 1'30 a 2 y de 8 a 10, días laborales.

Anuncios breves

SI TENIU documents vells, llibres de memòries, manuscrits, gravats, porteu-los a Jordi Geli. Muralla, 10-3º- FIGUERES. S'atendran consultes, valoracions i eventualment es compraran. Màxima discreció i seriositat.

PERDIDO perro "Pointer" sàbado-domingo en camping "Almatà" (Sant Pere Pescador). Atiende por "Bugui". Se gratificará a quien lo localice. Teléfonos 26 29 90 y 26 18 83.

Espectacles

Cinema Savoy (Art i assaig)

Fins el 7 de Juliol: "La batalla de Argel". (Versió original amb subtítols). Sessions diaries, llevat dels dimarts. Tarda sessió continua. Nit sessió unica, a les 10.

Sala Edison

Dijous, dia 3, nit; dissabte, dia 5, nit i diumenge, dia 6 sessió continua "Pata de palo" i Kun-Fu sangriento".

Cinema Juncaria

Dijous, dia 3, nit, dissabte, dia 5, nit i diumenge, dia 6 continua desde les quatre de la tarda "La doctora del regimiento" i "El asesino a reservado 9 butacas".

Cinema Las Vegas

Dijous, dia 3, continua desde les quatre de la tarda: "Joe y Margherito" i "Tres Forajidos y un pistolero". Dissabte, dia 5, nit i diumenge, dia 6 sessió continua: "Mustang" (El prostíbulo del desierto) i "Llueve sobre Santiago".

Metges de guàrdia

Diumenge, dia 6

Dr. Tomas Jiménez
C/ Col·legi, 51, 4 A
T. 50 19 17

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social
50 03 65

Clínica Catalunya 50 15 39

Clínica Figueres 50 31 00

Creu Roja 50 36 50

Hospital 50 14 00

Ajuntament 50 01 00

Jutjats 50 14 21 i 50 03 69

Bombers 50 00 80

Polícia 50 09 29

Guardia Civil 50 13 55

Taxis 50 50 43 i 50 00 08

Diposit de sang gratuita

50 17 99

Centre de Recuperació Funcional

50 10 86

Farmàcies

Dia 2, dimecres

Ferran - Pujada del Castell, 6

Dia 3, dijous

Vidal - Sant Pau, 38

Dia 4, divendres

Bonmati - Rambla, 10

Dia 5, dissabte

Soler - Carrer Nou, 22

Ferran - Pujada del Castell, 6

(Només tarda de 4 a 8)

Dia 6, diumenge

Ferran - Pujada del Castell, 6

Dia 7, dilluns

Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14

Dia 8, dimarts

Perxas - Rambla, 36

Biblioteques

Biblioteca Popular "Carles Fages de Climent" Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5 a 8 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. - Tancat per vacances tot el mes d'Agost.

Dimecres, 2: La Mare de Déu dels Angels. Sants Eusebi, Maxim i Pere, marts. **Dijous, 3:** Sants Conrad, bbe., Gustau, mr. i Stes Lídia i Cira, màrts. **Divendres, 4:** Sts. Joan Mª Vianney, pvre. i Eleuteri i Protasi, màrtirs. **Dissabte, 5:** La Mare de Déu de les Neus. Sants

Osvald, rei i Cassia, bbe. Diumenge, 6: Sants Salvador, Just i Pastor, mrs., Sixte II, p. i Agapit, dic. **Dilluns, 7:** Sants Domenec, pvre., Albert de Sicília, cf. i Carpofer, mr. **Dimarts, 8:** Sants Ciríac, dr., Gaieta, prev. Emilia bbe i Mari, mart.

Telèfon
50 57 63

Demografia

NAIXEMENTS

Eva Alabanda Sepúlveda, Vicens Puig del Castillo, Joan Josep Aragón Cervilla, Marc Gironell Barba, Patricia Gordillo Hinojosa, Maria Paz Romero Castro, Sonia Cardosa Gome- ra, Sara Oliver Juanola, Paula Buffile Moreigne, Daniel Sabo- rido Capitan, Rosa Bertran Sepúlveda, Pere Pla Padrós, Alexandra Méndez Mostazo, Manuel Rodríguez Fernández, Carles Sanpedro Bautista.

MATRIMONIS

Manuel Ruiz Padilla - Candela- ria Molinero Pérez, Jaume Rou- ra Soler - Maria Isabel Merino Martínez.

OBITS

Ramona Carmona Garcia, Carmen Pumarola Pont, Pre- sentació Martín López, Antoni Vasco Delgado.

CONSTRUCCIONES JUAN Y MANT

Les ofrecen sus servi- cios en Figueres y co- marca. Toda clase de remiendos. Precios ajustados. Domicilio: Horno Bajo nº 5 - 4º FIGUERES

CENTRE DE RECUPERACIÓ FUNCIONAL EMPORDÀ

JUAN PRAT Y DE LOS MOZOS
FISIOTERAPEUTA - EMETROLOGO

Diplomado por la Facultad de Medicina de Barcelona
Profesor delegado de la Escuela Internacional de Sofrología Médica de Barcelona

TRATAMIENTOS FISIOTERAPEUTICOS
que por indicación facultativa sean precisos: (trau- matismos, parálisis motoras, gimnasia respiratoria, reumatismos deformantes etc.)

Tel (972) 501086 Horas convenidas: Lunes, Miércoles y Viernes. c/. González de Soto, 22 bis - escalera C - 1.º - 2.ª

FIGUERES (Girona)

Interferències

F. Garrido Pallardó

De fet, interferim per costum. Perquè a Roses la "Tele" és un "monstruari" d'em- balums i embolics elèctrics i meteorològics. Enhorabona.

***

I de fet és així. Quan els diaris demanen "fondos" als estaments governatius, tota la llibertat se'n va en orri.

***

Vam veure un ballet "ga- laico" i varem concloure que si demanem autonomies per a servir aquest i altres mit- jans culturals, més aviat ens inclinariem pel centralisme.

***

L'estiu, ens va dir una ne- na força maca, no afavoreix la transmissió televisiva. Es per això que totes les deci- sions importants es prenen a l'estiu i es deixa la xerra- meca buida per a l'hivern?

***

Es passa un altre reportat- ge de la darrera guerra i als alemanys occidentals els deu semblar molt bé. Nosaltres hauriem de fer el mateix so- bra la nostra, encara que els semblés malament a molts que avui presumeixen.

***

Perquè la història no s'esborra fent història i en- cara menys quan no se'n fa.

La manera com veiem la "Tele" a la costa és cada ve- gada més fantasiosa. Ja ho varem dir i, malgrat excuses, és degut a la inòpia del llum electric. Economies o manca de preparació?

***

Perque no s'escau gaire bé la publicitat sobre els impos- tos i la carència greu dels serveis estatals.

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Adreça

Població

Forma de pagament

Presentació factura

Gir postal

Taló bancari

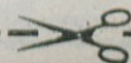
Data i signatura

CONDICIONS

6 mesos (50 n.º) 700 ptes.

12 mesos (100 n.º) 1.400 ptes.

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses de tramesa.

Una setmana tensa i unes actituds incomprensibles

Salvarem els aiguamolls?

(De la nostra Redacció, per Josep Playà i Maset).- Dimarts passat, una vintena de membres del Grup de Defensa dels Aiguamolls tornà a ocupar aquesta zona de costa compresa entre Castelló d'Empúries i Sant Pere Pescador. La raó fou el començament d'una sèrie d'obres que afectaven directament la vida dels aiguamolls, quan encara està pendent el dictamen del Ministeri de Cultura i el recurs interposat davant els tribunals.

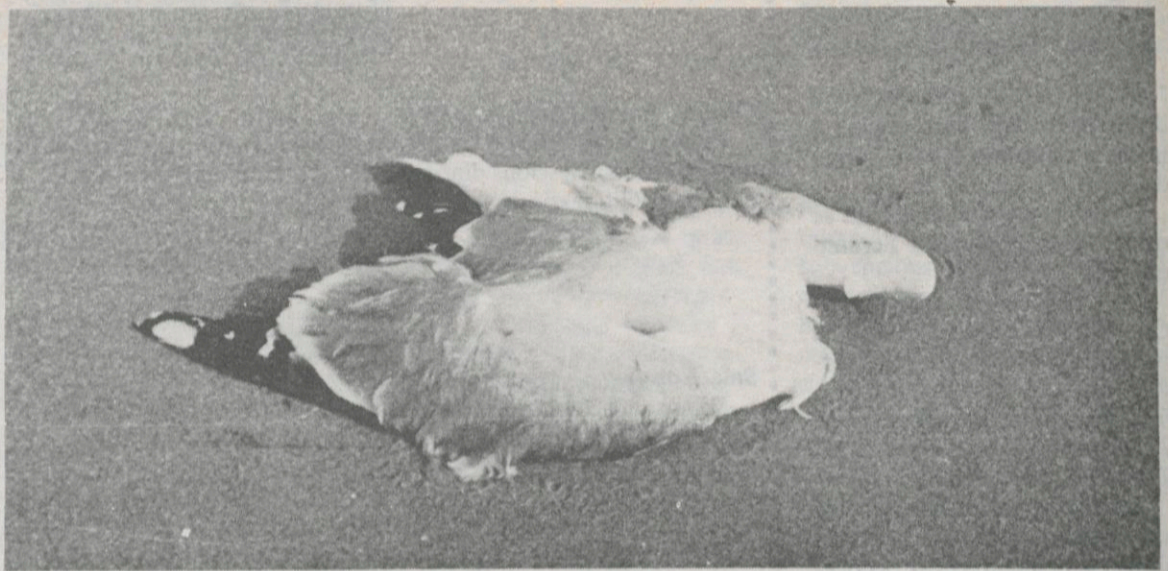
El GDAE (Grup Defensa Aiguamolls Empordanesos), en veure que els camions de l'empresa Servià Cantó, de Pals, començaven a traslladar tones de terra cap a la zona, obrint vials que destrossaven els estanys i provocaven la mort de centenars de peixos, decidiren ocupar la zona de forma pacífica, plantant-hi les seves tendes. Si bé, en un primer moment, no hi hagué cap problema, ni amb els camioners ni amb la guàrdia civil, posteriorment representants de l'empresa constructora denunciaren a alguns dels membres ocupants per introduir-se en zona privada i impedir les obres. Arran d'aquesta situació, es decidí convocar a uns actes de suport, dissabte amb una reunió amb representants dels partits polítics i diumenge amb una assemblea oberta.

Al mateix temps, i donada la gravetat de la situació, es feia una nova crida al país, en la qual es deia entre altres coses: "Les obres de Port-Llevant, a

les maresmes de la badia de Roses, han tornat a començar. Volen presentar fets consumats abans de qualsevol reacció oficial o popular; per això, estan arrasant la zona. Obren camins pertot arreu, omplen estanys amb grava i cremen la cobertura vegetal. No creen cap mena de riquesa, l'únic que fan és destruir la vida. A sota de les urbanitzacions que ells pretenen fer, a sota del seu negoci, hauran enterrat per sempre unes comunitats vegetals úniques a Catalunya, llocs bàsics de descans i alimentació d'una gran part de les aus aquàtiques europees i els últims vestigis del que havia estat l'Emporda, uns paisatges únics als Països Catalans: un bé social i cultural de primer ordre".

LA GUARDIA CIVIL IMPEDEIX L'ASSEMBLEA

Diumenge passat, a les sis de la tarda, quan anaven arribant cotxes i gent cap a la zona dels aiguamolls, per tal d'assistir a l'assemblea que hi havia convocada, es trobaren amb una sorpresa desagradable: la guàrdia civil havia cercat als ocupants i impedia l'accés a la zona, tallant els camins i la platja. La notícia fou recollida amb insatisfacció, i més quan sembla que el dia abans el governador civil havia rebut a representants de l'empresa Port-Llevant. Finalment, i en mig de la desorientació dels qui ens havíem

traslladat a la zona, unes 150 persones s'aplegaren a la plaça de Sant Pere Pescador, on foren informades de la situació i, posteriorment, algunes d'elles passaren a la caserna de la guàrdia civil per a testimoniar en contra de la denúncia presentada per l'empresa.

Entre els assistents, molts d'ells vinguts d'altres comarques de Catalunya —fins i tot de l'Ebre—, es notava un mal-estar pels darrers esdeveniments: l'empresa que sense esperar cap sentència inicia de nou les obres i es permet fer foc als marges, a fi d'anar destruint la vegetació i la fauna; la denúncia presentada i la presència de la guàrdia civil; l'escàs interès dels principals partits i d'entitats (fins llavors només amb adhesions a l'ocupació del PSC i DEPANA), dels quals s'espera almenys la seva contribució en l'organització d'algun acte més massiu.

Posteriorment, arribà el senador Salvador Sunyer, qui indicà que esperava que, arran de l'entrevista que aquest dilluns es tenia amb el nou governador civil, senyor Donadeu, s'aconse-

guiria l'aturament d'aquestes obres.

A part d'aquesta reivindicació immediata, el Grup de Defensa sol·licita la declaració de la zona com a parc natural, ja que es creu que una vegada fos arranjat suposaria una riquesa per a la comarca més gran que no pas la urbanització Port-Llevant. Un parc natural perfectament adequat podria comptar amb 100.000 visitants a l'any, que repercutirien favorablement en la zona (hotels, botigues, etc.), mentre que la futura ciutat que s'hi construeixi, amb la seva capacitat per a 63.000 habitants, tindria els seus propis supermercats, hotels i altres instal·lacions, de manera que per als habitants de la comarca només suposarà alguns llocs de treball de més. A més, i com ja s'ha vingut repetint, amb la urbanització es destruiria una zona natural de gran importància.

EL PROBLEMA DE L'AIGUA

Darrerament, s'ha conegut l'informe de la Confederació

Hidrogràfica del Pirineu Oriental, on es diu que és inviable l'aprofitament de les aigües subterrànies, com es pretenia fer, ja que llavors penetraria l'aigua de mar. La solució per a la urbanització seria, doncs, l'extracció de l'aigua del Fluvià, que donada la quantitat necessitada, un metre cúbic per segon, acabaria amb els regadius del Baix Fluvià. Aquest nou problema, per tant, ve a confirmar l'alarma existent que és d'esperar que faci reaccionar els pagesos de la comarca.

Es d'esperar que quan surtin a la llum aquestes ratlles s'haurà acabat ja l'ocupació, i no pas perquè ho impedeixi la força pública, sinó perquè les obres s'hauran aturat. Mentre, són molts encara els qui es neguen a cantar un requiem pels aiguamolls, perquè, com deia la nostra poetessa i companya M^a. Angels Anglada, en un poema dedicat als aiguamolls, "quan haurà mort l'últim ocel, / lassat del vol, a frec d'aigua alterada, / quan escates d'argent no tindrà el mar/no espereu respirar: ja, lentament, / l'homebotxí comença l'agonia".

Llança

Amb molta gent

L'Aplec de la Sardana constituí un exit

(Del nostre corresponçal, Josep M^a. Salvatella).- Se celebrà el VI Aplec de la Sardana. El matí i la tarda, al Pàrking-Arbreda Mestral, al Port, i a la nit a la Plaça de la Vila.

Molta gent, potser més forasters que locals. Sardanistes de Banyuls i de Perpinyà, de Ribes de Freser i de Castellar del Vallès visitaren el nostre poble en una trobada d'autèntica germanor. Actuaren, amb notable encert, les cobles Costa Brava, Girona i Baix Empordà, que interpretaren de conjunt la sardana "Port de Llança", de Ricard Viladesau.

A la nit, l'orquestra Costa Brava oferí una sessió de ball al "Pati Blanc".

En el capítol de donatius, que fou molt nombrós, des-

taca la donació d'un quadre de l'artista Martínez Lozano, que fou sortejat a benefici de l'Aplec.

Creiem que aquesta festa sardanista, feliçment renascuda, pot continuar en anys propers amb tota confiança.

EXPOSICIÓ FOTOGRAFICA

Una interessant mostra de fotografia històrica s'exposa aquests dies, del 20 de juliol al 27 d'agost, al Centre Cultural. Sota el títol "Llança fa història", se'ns ofereixen unes singulars visions del passat de la nostra vila, que ens fan veure tot el que va d'ahir a avui.

D'aquell Llança d'abans del turisme al d'ara, quantes coses han canviat!

Port de La Selva

Venta de apartamentos

A 50 mts. mar, en casco urbano. Calle MAYOR, 49 junto carretera Cadaqués.

3 hab. baño, cocina, salón-comedor de 28 mts.

Portero automático, antena colectiva TV y FM. trastero.

Precio desde 2.150.000 ptas. Condiciones a convenir.

Tel. 209-43-33. Barcelona.